

stemt i Landstinget, saa at der efter det nu forelagte Forslag skal udredes Indkomstskat af Gaver og Understøttelser fra Forældre, Ægtefæller, Søskende eller Børn osv. Med den Forklaring, som under Forhandlingerne oppe i Landstinget er givet af denne Ændring, bliver den vel ikke af saa meget gennemgribende Betydning, idet jeg har forstaaet den saaledes, at derunder ikke er indbefattet, hvad f. Eks. Forældre give deres voksne Børn til at fortsætte deres Læsning eller lignende, men kun saadanne Gaver, som gives til Børn eller andre nære Slægtninge i selvstændige Stillinger. Dog er det for mig et Spørgsmaal, om der egentlig er noget rigtigt i at bestemme, at Gaver fra den ene Ægtefælle til den anden skulle svare Indkomstskat. Det forekommer mig, at det er et Spørgsmaal, om dette er rigtigt, samtidig med, at der i Rigsdagen foreligger en Lov, som utvivlsomt vil medføre, at Særformue mellem Ægtefæller vil blive endnu langt hyppigere, end det nu er, og samtidig med, at nærværende Lovforslag i sin § 7 bestemmer, at Manden svarer til Skattebidraget fra hele sin Husstand. Skal der nemlig svares Indkomstskat af de Gaver, som den ene Ægtefælle med Særformue giver til den anden, vil det sige det samme som, at en Mand, hver Gang han giver sin Kone en Foræring, skal svare Indkomstskat deraf paa hendes Vegne; men dette er jo af de mindre Ting. — En Ændring, som heller ikke vil volde store Indvendinger, er den ny § 40, som fastsætter en særlig Straffebestemmelse for Offentliggørelse af Forhold, der vedrøre Formueskatten. En saadan Offentliggørelse er jo noget, som selvfølgelig ikke bør finde Sted, og det kan maaske være rigtigt at værne derimod ved andre Bestemmelser, end hvad der kunde udledes af Straffelovens § 220.

Et Punkt, som forekommer mig at være en betydelig større Ændring end noget af, hvad jeg før har nævnt, er det, at man i Landstinget fuldstændig har strøget Pligten til Selvangivelse. I Folketingets af Regeringen tiltraadte Affattelse var det jo saaledes, at Selvangivelse var det almindelige; det var kun de mindre Indtægter, de mindre Formuer, som vare fri for Selvangivelse. Der stod en meget betydelig Debat om dette Spørgsmaal her i Tinget ved 2den og 3dje Behandling af Forslaget i Fjor, og jeg kan foreløbig henvise til, hvad der blev udtalt ved denne Lejlighed. Jeg skal kun sige, at det forekommer mig at være meget uheldigt, at man har ophævet Sel-

angivelsespligten; det er, og bliver jo dog saaledes, at den eneste nogenlunde sikre Vej — thi absolut sikker er den jo heller ikke, Folk kunne jo lyve — til virkelig at faa Folk til at svare ligelig Skat og til virkelig at faa al den Skat med, som bør komme med, er at paalægge Folk Tvang — navnlig saa snart vi komme op paa de store Indtægter — til selv at opgive Ligningskommissionen de fornødne Forhold. Hvad der er foreslaaet i Lovforslaget, er kun et Nødmiddel, et Palliativ. Formelt er Selvangivelsespligten ganske vist ikke ophævet, men faktisk er den ophævet derigennem, at den Følge, som Lovforslaget i vor Affattelse gav Mangel paa Selvangivelse, nemlig at den paagældende derved havde forskærtset sig Adgangen til at gøre Indsigelse mod Skatte ligningen, nu er bleven meget væsentlig reduceret, idet den er bleven reduceret til, at den paagældende kun kan gøre Indsigelse, hvis den Protest, han kan, fremføre, kan medføre en Nedsættelse af $\frac{1}{4}$. Det er en lignende Regel, som nu findes her i Kjøbenhavn, men det er vist ikke derfor nogen heldig Regel. Men dette er ogsaa af den Slags Ting, som vel ikke vil kunne bringe Loven til at strande. — Derimod er der et meget væsentligt Punkt i de Ændringer, Landstinget har foretaget i Lovforslaget, som jeg ikke tror, at dette Ting vil kunne lade passere. Det er det, at man helt har strøget Formueskatten og i Stedet for Formueskatten som Tillægsskat indført en Kapitalskat. I Stedet for en Formueskat af $\frac{3}{10}$ pro mille af Formuen har man indført en Kapitalskat af $\frac{3}{4}$ pCt. af al Indtægt, der hidrører fra Kapital. Det, der føres i Marken som Forsvar herfor, er dels, at anden Formue end Kapital er vanskelig at udfinde, og dels, at Formueskatten ogsaa vil ramme faste Ejendomme, medens det netop er disse Loves Hensigt at lette Skatterne paa faste Ejendomme. Jeg tror ikke, at disse Indvendinger, mod Formueskatten virkelig have noget paa sig. Jeg tror ikke, at det i mindste Maade er vanskeligere at udfinde eller værdsætte Formuen end at udfinde Kapitalen, og de allerfleste Formuer uden for Kapitalbeløb ligge saa at sige lige for alle Folks Øjne. Særlig tror jeg heller ikke, at de Folk, som faa med disse Skatteansættelser at gøre, hvilket vil blive Folk, der dels have og dels efterhaanden lægge sig til et ganske godt Kendskab til Folks Formueforhold, skulde finde nogen som helst større Vanskelighed ved at udfinde Folks Formue, end Kommunalbestyrelserne nu om Stunder ude paa Landet have dermed.